

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/115/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011040
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011040.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.04.2025, č. k. 32PP/24/2025-26, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2025 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 28.04.2025, č. k. 32PP/24/2025-26, konajúc s použitím § 415 ods. 1 Trestného poriadku podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 21.04.2023, sp. zn. 3T/13/2023, právoplatným dňa 21.04.2023.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nebola však splnená ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že túto podmienku je možné vyhodnotiť ako nesplnenú. Okresný súd pritom vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu v ÚVTOS Bratislava nebolo vždy na požadovanej úrovni. Má evidovaných niekoľko zápisov za nedodržanie liečebného režimu a snahy ukryť lieky. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval a správal sa slušne, ale mal verbálne výhrady. Poriadok si udržiaval a konflikty nevyvolával. Disciplinárne odmenený nebol a disciplinárny trest nemá vykázaný, hoci bol disciplinárne riešený za uvedené snahy ukryť lieky. Pracovne zaradený nebol, čo však bolo dôvodom na strane ústavu.

Počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou jeho správanie záviselo od aktuálneho psychického stavu. Známe sú viaceré nedostatky najmä v oblasti dodržiavania zásad slušného správania, udržiavania poriadku, dodržiavania disciplíny, nakoľko ide o odsúdeného s výrazne zníženou adaptačnou schopnosťou, s poruchami správania bez osvojených základných spoločenských princípov. Pedagogická dokumentácia obsahovala záznamy o nedodržiavaní osobnej hygieny a poškodzovaní ústavného majetku. Má vykázané dva disciplinárne tresty z 20.03.2024 – Zákaz najviac 2 nákupov za neudržiavanie poriadku vo svojich ústavných a osobných veciach a z 03.04.2025 – Pokarhanie za neplnenie pokynov a príkazov príslušníkov zboru a nezachovanie zásad slušného správania. Zahľadené má dva disciplinárne tresty za fajčenie mimo vyhradených priestorov a porušenie povinnosti uloženej ústavným poriadkom. Počas výkonu trestu neabsolvoval žiadne rekvalifikačné kurzy ani iné formy vzdelania. Hoci odsúdený patrí medzi aktívnych členov kolektívu, zapája sa do kultúrno-osvetových aktivít, inak sleduje televíziu, číta knihy, tlač a časopisy a hrá spoločenské hry. V období od 12.07.2024 do 07.10.2024 bol členom športového krúžku. Voľný čas sa snaží tráviť zmysluplne. Do výkonu práce zaradený nebol, ale zaraďuje sa do činností súvisiacich so všeobecným rozvojom

osobnosti v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov a staral sa o kultúrnu miestnosť. Povinnosti si plnil zodpovedne a aktívne, základné pracovné návyky má osvojené. Uplatňuje sa voči nemu individuálny a neodráždivý prístup, v prípade potreby direktívny za účelom dodržania zásad slušného správania. Je potrebné usmerňovanie s kontrolou. Ústav vykonáva s odsúdeným resocializačné aktivity najmä pohovory. Odsúdený však napriek tomu verbalizuje nekritický postoj k svojej trestnej činnosti a stavia sa do role obete. Stanovené ciele ochranného programu zaobchádzania neplní a resocializačná prognóza je nepriaznivá. Riziko recidívy je vysoké. Odsúdený je 6-krát súdne trestaný. Riaditeľ ÚVTOS podmienične prepustenie neodporučil.

V prípade druhej materiálnej podmienky okresný súd konštatoval, že túto nemožno hodnotiť ako splnenú, nakoľko nie je splnená prvá materiálna podmienka. Okresný súd je toho názoru, že splnenie druhej materiálnej podmienky predpokladá najskôr splnenie prvej materiálnej podmienky, a teda pokiaľ odsúdený vo výkone trestu si neplní svoje povinnosti a svojim správaním nepreukázal polepšenie, automaticky nie je možné od neho očakávať, že v prípade podmieničného prepustenia by povedol riadny život.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, no odsúdený zahlásil sťažnosť. Odsúdený zahlásenú sťažnosť napriek výzve okresného súdu do dňa konania neverejného zasadnutia na krajskom súde písomne nezdôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd ako nadriadený orgán na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ako okresný súd správne uviedol podmienične prepustenie v prípade odsúdeného sa riadi § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, z ktorého vyplýva 1 formálna a 2 materiálne podmienky, ktoré sú predpokladom podmieničného prepustenia. V prvom rade je formálna podmienka, ktorá vyžaduje vykonanie zákonom predpísanej dĺžky trestu odňatia slobody z celkovo uloženej dĺžky trestu odňatia slobody. Ďalej sa však vyžaduje splnenie materiálnych podmienok, ktoré okresný súd riadnym spôsobom skúmal a dospel k správnym záverom o ich nesplnení v prípade osoby odsúdeného.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmieničné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého úhrnného trestu odňatia slobody, čo bolo 2 roky a 8 mesiacov (teda spolu 32 mesiacov), pričom išlo o trest za zločin, teda odsúdený musel vykonať aspoň 2/3 daného trestu (teda aspoň 21 mesiacov a 1/3-inu mesiaca), ktorú odsúdený v čase podania žiadosti vykonal, teda formálnu podmienku na podmieničné prepustenie spĺňal.

Čo sa týka materiálnych podmienok, ktoré okresný súd vyhodnotil v napadnutom uznesení pre odsúdeného nevýhodne, krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď nariadil verejné zasadnutie a vypočul na ňom odsúdeného a vykonal potrebné dôkazy na svoje rozhodnutie. Krajský súd sa stotožňuje s rozsahom dokazovania, ktoré okresný súd vykonal a považuje postup okresného súdu celkovo za účelný, správny a zákonný.

Krajský súd považuje úvodom za potrebné rozvinúť materiálne podmienky podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Tieto vyplývajú rovnako ako formálna podmienka z § 66 ods. 1 Trestného zákona. Prvou je, že odsúdený plnením si svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukáže polepšenie. Druhou je, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Vo všeobecnosti s poukazom na funkcie trestného práva a ukladania trestu možno tieto podmienky inými slovami popísať aj tak, že podmienkou na podmieničné prepustenie je, že uložený trest u odsúdeného naplnil svoj účel, teda, že už doteraz vykonaná časť trestu priniesla tie výsledky u odsúdeného, ktoré mal celkový jemu uložený trest priniesť spoločnosti. Krajský súd však dospel k záveru v zhode s okresným súdom, že u odsúdeného tento predpoklad doposiaľ naplnený nebol.

Krajský súd sa teda plne stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi okresného súdu, pokiaľ ide o nesplnenie materiálnych podmienok pre podmieničné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu

odňatia slobody, na ktoré preto plne odkazuje bez nutnosti ich znovu podrobne opakovať vo svojom sťažnostnom uznesení.

Odôvodnenie uznesenia prvostupňového a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (obdobne pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 336/2016).

Ústavný súd pri posudzovaní dodržiavania ústavno-procesných princípov orgánmi verejnej moci pri rozhodovaní a rozhodnutí o osobnej slobode fyzickej osoby vychádza z toho, že na rozhodnutie vydané na rôznych inštitúciách je potrebné vzhliadať ako na jeden celok (obdobne pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS 447/2016).

Krajský súd je tiež toho názoru, že z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nie je možné dospieť k inému záveru ako k záveru, že odsúdený nespĺňa potrebné predpoklady na podmiennečné prepustenie a preto jeho žiadosti nie je možné vyhovieť.

Odsúdený sa už v predchádzajúcom ÚVTOS v Bratislave nesprával vždy na požadovanej úrovni, bol síce slušný a príkazy príslušníkov poslušal, ale mal verbálne výhrady. Je pravdou síce, že to mohlo byť do istej miery spôsobené adaptačnými ťažkosťami, keďže z hodnotenia vyplýva, že odsúdený má výrazne zníženú schopnosť adaptácie na štruktúrované prostredie, akým je výkon trestu odňatia slobody v ÚVTOS, lebo hoci bol predtým už 5-krát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody sa ocitol prvý-krát. Avšak od jeho nástupu do výkonu trestu uplynulo určité obdobie, konkrétne viac ako 2/3-iny z jemu uloženého trestu odsúdený už vykonal a napriek tomu hodnotenie odsúdeného nie je vôbec priaznivé, naopak oproti hodnoteniu z ÚVTOS v Bratislave, kde síce bol len krátko, sa jeho disciplína mierne zhoršila, nakoľko sa v hodnotení uvádza, že sú vo vzťahu k nemu zaznamenané viaceré nedostatky najmä v oblasti dodržiavania zásad slušného správania, udržiavania poriadku v osobných veciach a v dodržiavaní ústrojnej disciplíny. Krajský súd považuje za potrebné ďalej vyzdvihnúť aj to, že odsúdený je stále zaradený do oddielu s diferenciačnou skupinou „C“, ktorá skupina je skupinou s najhorším hodnotením pokiaľ ide o plnenie si ochranného programu zaobchádzania, ktorý v podmienkach Slovenskej republiky predstavuje primárny nástroj komplexnej resocializácie vo výkone trestu odňatia slobody. Tento si podľa konštatovania hodnotenia taktiež odsúdený neplní. Ďalej z pedagogických záznamov vyplýva, že nedodržiaval odsúdený osobnú hygienu a poškodzoval majetok ÚVTOS.

Pokiaľ ide o otázku disciplinárnych odmien a trestov, v ÚVTOS v Bratislave disciplinárny trest nemá vykázaný. V ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou však v čase hodnotenia má vykázané 2 disciplinárne tresty, ako uviedol vo svojom rozhodnutí aj okresný súd. Z toho jeden z týchto bol odsúdenému uložený len 03.04.2025, pritom žiadosť o podmiennečné prepustenie si podal 20.03.2025, teda krátko potom, ako žiadal o podmiennečné prepustenie sa dopustil neplnenia pokynov, príkazov príslušníka zboru a nezachovávanía zásad slušného správania, za čo bol pokarhaný. Rok predtým nedodržiaval poriadok vo svojich ústavných a osobných veciach, za čo mu bol uložený zákaz najviac 2 nákupov. Zo spisu nevyplýva, že by odsúdenému niekedy bola daná disciplinárna odmena.

Resocializačná prognóza odsúdeného je podľa hodnotenia nepriaznivá a riziko recidívy je ohodnotené ako vysoké, čo vyplýva aj z kriminálnej minulosti odsúdeného, kedy opakované podmiennečné tresty nevedli doposiaľ k požadovanej resocializácii ani nenaplnili úlohu prevencie pred páchaním ďalšej trestnej činnosti (tzv. individuálna prevencia), nakoľko sa odsúdený ďalšej trestnej činnosti dopustil.

Krajský súd úvahy okresného súdu o nesplnení materiálnych podmienok preto sumarizuje konštatovaním, že nielenže si odsúdený neplní svoj program, ktorý má zaručiť jeho resocializáciu a predstavuje jeho povinnosť, ale jeho správanie opakovane nie je na požadovanej úrovni, čo dokazujú aj opakovane uložené disciplinárne tresty a navyše odsúdený nie celkom dôveryhodne preukazuje, že by ku svojej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil už bol kritický v miere potrebnej na konštatovanie toho, že by sa bol polepšil. Je preto potrebné konštatovať, že prvú materiálnu podmienku podmiennečného prepustenia naozaj nespĺňa tak, ako rozhodol aj okresný súd.

Takisto prognóza pobytu odsúdeného na slobode, podľa krajského súdu, v prípade jeho podmiennečného prepustenia je zlá a existuje vysoké riziko, že sa bude znovu dopúšťať trestnej činnosti, a teda nebude viesť riadny život. Treba k tomu dodať, že odsúdený bol predtým už 5-krát súdne trestaný, vždy podmiennečným trestom, a teda opakovane dostal šancu sa osvedčiť a resocializovať sa na slobode sám tak, aby viedol už riadny život, čo sa ale nestalo. Krajský súd sa preto v plnej miere stotožňuje s názorom okresného súdu a dopĺňa tento záverom, že uložený trest si u odsúdeného svoj účel zatiaľ nenaplnil. Odsúdený ešte nedáva potrebné záruky o tom, že po jeho podmiennečnom prepustení by viedol riadny život, momentálne jeho správanie ani vo výkone trestu nie je v súlade s jemu tam uloženými normami, nemožno preto od odsúdeného očakávať, že by sa na slobode správal v súlade s právnym poriadkom. Druhú materiálnu podmienku odsúdený teda nespĺňa tiež.

Pokiaľ odsúdený v rámci vyjadrenia sa k listinným dôkazom namietal ich objektivnosť určitými tvrdeniami o tom, že má ísť zo strany určitých osôb o pomstu voči odsúdenému, pretože sa s nimi odmietal podeliť o určité veci a namietal aj to, že napr. poskytol pomoc rómskym spoluväzňom tak, že ich učil písať a čítať, čo v hodnotení nie je spomenuté, krajský súd uvádza, že odsúdený tieto svoje tvrdenia nijako ďalej neprehĺbil do konkrétnych podozrení, voči konkrétnym osobám, a ak niečo v hodnotení malo byť a nie je, tiež nenavrhol v tomto smere žiadne dokazovanie, neučinil tak pred okresným súdom ani pred krajským súdom, navyše svoju sťažnosť podanú krajskému súdu cestou okresného súdu napriek výzve okresného súdu nijako písomne neodôvodnil, pričom práve aj tam mal relevantný priestor na tieto veci reflektovať. Z uvedeného potom krajský súd týmto tvrdeniam nepriložil žiadnu relevanciu.

Odsúdený teda nespĺňa ani jednu materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie. Vzhľadom k tomu krajský súd považoval závery okresného súdu o tom, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na podmiennečné prepustenie za správne a zákonné a dospel k rovnakému záveru.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.